

ת"פ 20722/12/20 - חאזם ראשד, הנאמנים ר.ח. בונים בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 20722-12-20 מדינת ישראל נ' ראשד ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 2

בפני **כבוד השופט מיכל ברלינר לוי**
מבקשים/הנאשמים
1. חאזם ראשד
2. הנאמנים ר.ח. בונים בע"מ
נגד
מדינת ישראל
משיבה/המאשימה

החלטה

1. בפני בקשה לביטול כתב אישום אשר הוגש כנגד הנאשמים, מחמת פגם לפי סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), או מחמת התיישנות לפי סעיף 149(8) לחסד"פ או מחמת הגנה מן הצדק לפי סעיף 149 (10) לחסד"פ.
2. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם שלל עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ בגין השנים 2013-2016, וזאת **בהיקפים גדולים מאוד** של מיליוני שקלים חדשים כמפורט בגדרי כתב האישום מיום 9/12/20. בין היתר, יוחסו לנאשמים **68** עבירות של מסירת ידיעה כוזבת בהתאם לסעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ, **52** עבירות של פעולה במטרה שאחר יתחמק ממס לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ, עבירות של ניכוי מס תשומות שאין לגביו מסמך לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ, עבירות מרמה לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ ועוד.
3. לטענת הנאשמים, הגשת כתב האישום נעשתה **בניגוד** לאמור בסעיף 57א(א) לחסד"פ, הקובע שלא יוגש כתב אישום אם חלפו המועדים הנקובים בהנחיות פרקליט המדינה. הנאשמים הפנו להנחיית היועץ המשפטי לממשלה 4.1202 "**משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום**" (להלן: "**הנחיית היועם"ש**"), בה נקבע שהתקופה המקסימלית ממועד קליטת התיק ביחידת התביעה ועד לקבלת החלטה סופית בדבר העמדה לדין בעבירות מסוג עוון ובעבירות מסוג פשע, שדין עד עשר שנות מאסר, היא 18 חודשים.
4. לטענת הנאשמים, כתב האישום כנגדם הוגש ביום **9/12/20**, בחלוף 22 חודשים ו-15 ימים ממועד קליטת התיק ביום **20/12/18**, וזאת בניכוי התקופה מיום פניית הנאשמים לקיים שימוע (1/11/20) ועד ההחלטה בשימוע (6/12/20).

5. עוד נטען, כי משך הטיפול בנאשמים ביחידה החוקרת נמשך כ-4 שנים וזאת כאשר התקופה המירבית לפי נהלי רשות החקירה בעבירות מסוג פשע צריכה להיות לכל היותר 3 שנים.
6. לאור האמור, נטען כי יש מקום לבטל את כתב האישום, מחמת פגם או מחמת התיישנות או מחמת הגנה מן הצדק.
7. המאשימה בתגובתה טענה כי לא הייתה כל חריגה מהנהיית היועמ"ש האמורה, שכן תיק החקירה נקלט ביחידה המשפטית ביום **20/12/18** וכתב אישום הוגש לבית המשפט ביום **9/12/20**, כאשר בין לבין, מרוץ הזמנים נעצר למשך תקופה מצטברת ארוכה, מתוכה במשך כ-8 חודשים בוצעו השלמות חקירה, במשך יותר מחודש התנהל הליך שימוע, ובמשך תקופה נוספת הועבר התיק לגורמים רלוונטיים לשם הוצאת תעודת חיסיון. משכך למעשה, מיום קליטת התיק במחלקה המשפטית ועד הגשת כתב אישום נגד הנאשמים, חלף פרק זמן הפחות בהרבה מ-18 חודשים.
8. באשר לטענת הנאשמים בדבר חריגה בזמן הטיפול של היחידה החוקרת, נטען כי נוהל הגבלת משך זמן חקירת חשודים נכנס לתוקף ביום 27/1/21 לאחר מועד הגשת כתב האישום במקרה דנן. לפיכך, לא נדרש אישור היועמ"ש ודין הבקשה להידחות. בנוסף נטען, כי בכל מקרה, ניתן היה להאריך את תקופת טיפול היחידה החוקרת ב-6 חודשים נוספים מעבר ל-3 שנים, ולחזור ולהאריכה בפרקי זמן כאלה עד לתום תקופת ההתיישנות. הובהר כי במקרה דנן, בו חקירת הנאשמים החלה אך בחודש מרץ 2016 והתיק הועבר לתביעה בחודש דצמבר 2018, בכל מקרה לא חלפו 3 שנים.
9. הנאשמים והמאשימה הגישו מטעמים תשובה לתגובה, כאשר כל צד חזר וחיידד טיעוניהם.

דין והכרעה

10. לטענת הנאשמים כאמור, יש לבטל את כתב האישום מחמת פגם או פסול, או מחמת התיישנות או מחמת הגנה מן הצדק, כאשר טענת ההגנה מן הצדק עוגנה בסעיף 149(10) לחסד"פ ונקבע כדלהלן:

"הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

11. בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ** (31/3/05), נקבעו הקריטריונים לבחינת טענת ההגנה מן הצדק. נקבע כי בשלב ראשון, יש לזהות את הפגמים שנפלו בהליך ולעמוד על עוצמתם. בשלב שני, יש לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. בשלב שלישי, רק משוכנע בית המשפט כי קיומו של ההליך כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, יש לבחון אם לא ניתן

לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום.

מן הכלל אל הפרט

12. לטענת הנאשמים, חרגה המאשימה מהוראות סעיף 57א(א) לחסד"פ, הקובע כדלהלן:

"משך הליכי חקירה והעמדה לדין יהיה בהתאם לתקופות שייקבעו בנוהלי רשויות החקירה באישור היועץ המשפטי לממשלה ובהנחיות היועץ המשפטי לממשלה, לפי העניין; לא יוגש כתב אישום אם חלפו התקופות הקבועות בנהלים ובהנחיות כאמור אלא בהסכמת היועץ המשפטי לממשלה."

13. בהנחיית היועמ"ש מס' 4.1202 אליה הפנו הנאשמים, נקבע בס' 4.א.(2), כי בעבירות מסוג עוון ובעבירות מסוג פשע שדין עד עשר שנות מאסר, יש לפעול לסיום הטיפול בתיק בתוך 18 חודשים. בס' 4.ג. להנחיה זו נקבעו עילות שעם התקיימן יעצר מניין פרקי הזמן הקצובים לטיפול בתיק. בין היתר, נקבע כי השלמת חקירה, הוצאת תעודת חיסיון והליך שימוע, יעצרו את מניין המועדים.

14. כפי שעולה מתגובת המאשימה, התיק נקלט במחלקה המשפטית בתאריך **20/12/18** בעוד כתב האישום הוגש בתאריך **9/12/20**. בין לבין, במהלך שנת 2019 הועבר התיק להשלמת חקירות, וכן התקיים הליך שימוע, אשר עצרו את מרוץ הזמנים למשך חודשים רבים. מתגובת המאשימה עולה כי במשך לפחות 8 חודשים הועבר התיק לשם השלמות חקירה. משכך, בכל מקרה, ואף בהנתן טענת הנאשמים המסתייגת מהליכי הוצאת תעודת חיסיון, לא חרגה המאשימה מסד הזמנים הנקוב בהנחיית היועמ"ש ולא הפרה את הוראות סעיף 57א(א) לחסד"פ.

15. גם באשר לטענת הנאשמים הנוגעת לחריגת ממגבלת משך טיפול היחידה החוקרת - דינה להידחות. מדובר בנוהל **פנימי** של רשות המסים אשר על פניו, נכנס לתוקף לאחר הגשת כתב האישום. עוד עולה, כי חקירת הנאשמים החלה בחודש מרץ 2016 אף אם נגד מעורבים נוספים החלה חקירה קודם לכן. לפיכך, מתחילת החקירה כנגד הנאשמים ועד קליטת התיק במשרדי התביעה ביום 20/12/18 לא חלפו יותר מ-3 שנים.

16. מעבר לכך, אף אם חלף פרק זמן לא מבוטל ממועד תחילת החקירה עד סיומה או עד הגשת כתב האישום, אין מדובר בנסיבות, בפגם שיש בו פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, אשר תיקונו לא יעשה אלא בדרך של ביטול כתב האישום. הדברים אמורים אף בהינתן העבירות החמורות בהיקפן המיוחדות לנאשמים, היקף הפרשה בה מעורבים נוספים, והאינטרס הציבורי כבד המשקל בניהול הליכים פליליים בעבירות מס המתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה בקופה הציבורית.

17. לאור האמור, אני מוצאת כי אף לא התקיימו במקרה דנן המבחנים המצטברים שנקבעו **בהלכת בורוביץ'** לקבלת טענת הגנה מן הצדק.

18. טענות הנאשמים, לרבות לעניין משך החקירה ומועד הגשת כתב האישום תוך שיהיו, יכול שיקבלו ביטוי במועד גזירת דינם של הנאשמים, במידה ויורשעו, יחד עם יתר הנסיבות המצריכות לעניין.

19. מכל האמור לעיל, בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום - נדחית.

ניתנה היום, ל' שבט תשפ"ב, 01 פברואר 2022, בהעדר
הצדדים.